

A halál és a feltámadás Ura

Mai üzenetünk arról szól, hogy Jézusnak hatalma van a sár felett is. Ő a reményünk, a feltámadás az élet. A halál felett is Ásr! Csodálatos üzenet ez mindannyiunknak, akik a világtörténelem utolsó korszakában élünk.

Mit jelent a mai világban élő fiataloknak ez az üzenet? Mit jelent a fiatal lánynak, aki mostanában vesztette el testvérét? Mit jelent a fiatal embernek, akinek a menyasszonya autóbalesetben halt meg? Mit jelent az apának, akinek három fiát vitte el az AIDS? Mit jelent a kisgyerekeknek, akiknek egész családját elsodorta a szökőár? Vagy a fiatalasszonynak, akit 12 éve hagyott magára a férje két kicsi gyermekkel? Mit jelent az ölete virágjában lévő fiataloknak, akik gondolni sem akarnak arra, hogy mint a többi embernek, egy nap majd nekik is meg kell halni? Olyan sokan haltak már meg! Felvetődik a kérdés: mit változtat mai reménytelen világunkon az az üzenet, hogy Jézus Ásr a halál felett is?

A most olvasott szakaszban járt hár hallunk! Lázár, Mária és Mária családjának barátja volt Jézus. Lázár nem nőst meg, két nővel állt egy házban. Jézus mindig betérhetett hozzájuk, amikor csak pihenésre vágyott.

Amikor Lázár megbetegedett, Mária és Mária azonnal Jézusra gondolt. Tudták, hogy reménykedhetnek benne. Vágyták, hogy hallják vigasztaló szavait. Tudták, ha Jézus velük volna, osztozna fájdalmukban.

Mária annyira szerette Jézust, hogy amikor megöltöztette őket, egész idő alatt csak sőt-főzött, azután meg panaszkodott hárgára, Máriaira, aki nem vette ki részesét a munkáiból, mert Jézus lábainál állt és itta szavait. Mária kálán sen szerette Jézust. Lázár beteg lett. Testvérei üzenetet küldtek Jézusnak: "ÉzUram, Á-me, akit szeretsz beteg."

Jézus az üzenetet megkapva azt válaszolta a háraknak, hogy minden rendben lesz Lázárral. "ÉzEz a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőül az Isten Fia." Jézus nem úgy értette ezt, barátja nem hal meg, hiszen ugyanebben a szakaszban olvassuk: Lázár meghalt, és el is temették. Jézus azt akarta tudatni tanítványaival és a hárakkal: a történet nem halállal végződik, hanem azzal, hogy Isten Fia megdicsőül.

Mennyire szeretném, ha a mai fiatalok is igazán örtenék ezt! Ha keresztény vagy, kedves fiatal barátom, bizony nem a halál az utolsó szó! Jézus Krisztus mondja ki a végzet, amikor Á-gy szó: "ÉzJÁ van, já Ás hű szolgálom, a kevés voltál, sokat bázok rád ezután, menj be urad Ánnapi lakomájára!" Ennek Ár lehetnek a keresztények Urunk májsodó eljövételének dicsőséges napját várva.

Jézusnak elmondták, hogy barátja, Lázár halálos beteg, és bár nagyon szerette Máriait és testvérét, mégis kál otthonába menni. A Biblia arról tudósít, hogy Jézus még két napig maradt ott, ahol addig tartózkodott. Felmerül a kérdés: Ha Jézus valóban úgy szerette ezt a családot, akkor miért maradt még két napig ott, ahol ad volt? Miért nem hagyta azonnal abba, amit éppen csinált, és miért nem indult stánt Lázárak falujába?

Jézus néhány indokot felhozhatunk. Az első: Jézus szolgálata igen eredményes volt a Jordán folyó tiszta partján. A második: Mária és Mária nem is kérték, hogy odamenjen hozzájuk. Vágytak rá, hogy velük legyen, de elmentek, mert amikor utoljára a falujukban járt, a zsidók megpróbálták elfogni.

Bármennyire is szeretnék volna Jézust a közelükben tudni, nem akarták, hogy baja essen csak azért, mert hávtájk: látogassa meg Lázárt.

Tőlünk eltérően Jézus nem volt az időbeosztás vagy a napirend szorításában. Jézust nem lehetett kitélezni arra, megtegye, amit mondanak neki, és akkor, amikor mondják. Ezt pedig olyan nehezen tudjuk elképzelni.

Noha szinte szeretnénk megkérdezni tőle: "Most mire vársz, Jézus? Nem látod, hogy problémám van? Bukásra vizsgán, nem tudni valamit tenni? Látod, hogy nincs egy barátom sem, aki támogatna, nem tenné valamit? Miért nem segítesz most azonnal?" Ilyenkor könnyen megfélemezünk arra, hogy Isten talán okkal hagyja úgy tényleg a dolgokat, ahogy tartanak. Valamit esetleg meg kell tanulnunk. Lehet, hogy Isten kávékülönleges dolgot készített tenni értünk, amiről fogalmunk sincs.

Pontosan így volt ez ebben a történetben is! Isten be akarta mutatni, hogy Krisztusnak hatalma van a sár felett! Szerette volna, ha elismerjük, hogy Jézus a halál felett is Ásr.

"Menjünk ismét Júdeába!" - mondta Jézus két nappal azután, hogy Lázár betegségről értesült.

"Mester, most akartak megkérvezni a zsidók, és ismét oda megy?" - aggályoskodtak tanítványai, és igazuk volt, elmentek Mesterük, Jézus Krisztus elment. Nem hibáztatom őket ezért, hiszen ha tudnánk, hogy valaki meg akarja barátunkat, biztosan mi sem engednénk oda, ahol lesnek rá. Mindenképpen megpróbálnánk megakadályozni, hogy odamenjen. Pontosan ezt tették a tanítványok is.

Jézus így válaszolt: "Amíg Isten akaratát tesszük a napfényben, és Isten kegyelmének világosságában addig nem esik bajunk. Ha azt teszem, amit Isten elvár tőlem, nem kell aggódnom amiatt, hogy mi lesz velem. Lázár elaludt. De Isten azt akarja, hogy elmenjek és felbresszem."

"Uram, ha elaludt, meggyógyul!" - felelték erre a tanítványok. De Jézus azt mondta: "Én nem a természetes alvó beszélek, hanem arra, hogy felbresszem Lázárt a halál alvására. Miattatok, a ti hitetek miatt mondom: Ártó Isten, hogy nem voltam ott. Most pedig menjünk el hozzá!"

A 16. versben olvashatjuk, hogy mit mondott Tamás, aki mindig mindenben kételkedett, amíg a saját szemével meg nem győződött a valóságokról: "Mert én nem hiszek benne, hogy meghalunk vele." Nehéz kitalálni, vajon ő-gy gondolta: "Mert én nem hiszek benne, hogy az Ásszal hallhassunk meg!"; vagy inkább: "Mert én nem hiszek benne, hogy meghalunk vele." Keljünk át a Jordánra, menjünk Betániára. A farizeusok közel a kezükben vannak majd rájuk. Megkérdezik, egyáltalán halunk meg!"

Bárhogyan is gondolta, csodálnunk kell Tamás bátorságát. Hajlandó Jézussal átkelni a folyón, és veszélyes területre lépni. Ugyanakkor inkább fejcsavánva mondanánk neki: "Mert mi árt vagy olyan ideges, Tamás? Jézus azt mondta, hogy minden rendben lesz, amíg Istent kérve a földön járunk!"

El is indultak Betániába. Mire odaértek, Lázár meghalt, néhány nappal azelőtt már sárba is tették. Még ha Jézus a hallatán azonnal ártónak is indult volna, akkor sem ártó lehetett volna oda, hogy életben találja Lázárt.

A 20. vers szerint Mária ártónak látta, hogy Jézus kinevetik. Kiszaladt, hogy találkozzék vele. Mária mindeközben otthon volt, vigyázott a házra. Mária felindultan kérésztette Jézust. Szinte hallom, amint kéri: "Mert Jézus, hol volt Talán a forgalom akadályozott? Mi történt, miért kószol ennyire?"

A Biblia feljegyezi Mária szavait: "Uram, ha itt lett volna, nem halt volna meg a testvérem." Mária elvesztette szeretett testvérét. Nem haragudott az Ássra, ahogyan mi gondolnánk, inkább csaldott és zavart, mert a halál elrabolta tőle Lázárt.

Testvére tartotta el a család, s most halálával egészen életünk bizonytalanná vált.

Nem nehéz elképzelni, mit ártó lehetett abban a pillanatban. Ugye láttunk már szeretteik halála miatt teljesen kétségbeesett embereket.

Tanája voltam már én is, amikor jó emberekkel valami szörnyűség történt, és kifakadtak: "Ugyan már! Ne is beszéljünk a vallásról! Nekem ebből elég! Hol voltál Uram, amikor meghalt az ártódesanyom? Hol voltál, amikor a tözsdén odaveszett az ártószekuporgatót pártzem? Hol voltál, amikor a rákos fártjem haldoklott? Hol voltál, amikor szeptember 11-én megtártadták a Világkereskedelmi Kértzpontot, ahol az ártódesapom is meghalt? Hol voltál, amikor a székőrt az egészes családomat elsodorta? Hol voltál, amikor megbuktam a számítástechnika vizsgán?"

Hol voltál, amikor nem mehettem vissza az iskolába, mert nem tudtuk befizetni a tandírt? Hol voltál, amikor a székőrt elváltak? Nem voltál ott, amikor székőrtórtó volt rád!"

JÁ³ hÅ-rem van, barÅjtaim! MÅirta nem veszÅ-tette el a hitÅt. FigyeljÅ¼k meg, mit mondott a 22. versben! â€ŽDe most is tudom, hogy amit csak kÅrsz az IstentÅl, megadja neked az Isten." (Nem Årtem, miÅrt kellett meghalnia a testvÅremnek, mÅgis tiszta szÅ-vembÅl hiszem, hogy Te irÅinyÅ-tod az esemÅnyeket!)

A gyÅlekezetekben MÅirtÅnak ÅltalÅban nincs tÅl jÅ³ hÅ-re. Åšgy gondolunk rÅj, mint a testvÅrÅre kiabÅlÅ³, ideges nÅszemÅlyre, akit inkÅbb foglalkoztatott a hÅzimunka, mint az, hogy Krisztus lÅjbÅhoz Å¼ljÅn.

MÅirta pedig nemcsak szorgos, de mÅlyen hÅ-vÅ ember is volt! Vajon hÅiny olyan szerencsÅs fÅrfi van, akinek ilyen asszony a felesÅge? HÅinyan kÅszÅnhetik meg Istennek minden Åildott nap, hogy olyan felesÅgÅ¼k van, aki kemÅnyen dolgozik, ugyanakkor kitarÅ³an imÅdkozik is? Igazi lelki asszony! Na Ås hÅinyan keserÅ¼lik meg, ha most rÅgtÅn NEM emelik fel a kezÅket?

JÅzus mindenre odafigyel.

â€ŽFeltÅmad a testvÅred!" - mondta JÅzus MÅirtÅnak.

â€ŽTudom, hogy feltÅmad a feltÅmadÅiskor, az utolsÅ³ napon" - felelte MÅirta mÅg mindig zavartan.

Erre JÅzus Å-gy szÅlt hozzÅj: â€ŽÅon vagyok a feltÅmadÅis Ås az Ålet, aki hisz Ånbennem, ha meghal is, Ål; Ås a Ånbennem, az nem hal meg soha." MÅs szÅval: â€ŽNem kell fÅlned a halÅltÅ! Nem kell vÅrnod az ÅrÅkkÅvalÅ³sÅj, hogy megismerd a feltÅmadÅis erejÅt. MÅir most meglÅthatod, mert Ån magam vagyok a feltÅmadÅis!"

JÅzus arrÅl biztosÅ-totta MÅirtÅjt, hogy Åsr a halÅl felett is, ezÅrt nem kell aggÅ³dnia. â€ŽAki bÅ-zik bennem, mÅg ha mÅrÅkkÅn-ÅrÅkkÅ Ålni fog! Hiszed-e ezt?" Erre MÅirta Å-gy vÅlaszolt: â€ŽIgen, Uram, Ån hiszem, hogy te vagy a Krisztus Isten Fia, akinek el kell jÅnnie a vilÅgba." Ellen G. White megjegyÅse: â€ŽKrisztusban van az eredeti, nem kÅlcsÅnvet, nem mÅstÅl szÅrmazÅ³ Ålet. Å»AkiÅ a FiÅ, azÅ az ÅletÅ« (1Jn 5:12). Krisztus istensÅge az ÅrÅk Ålet biztosÅ-ta szÅmÅjra. Å»Aki hisz Ånbennem - mondta JÅzus - ha meghal is, Ål; Ås aki csak Ål Ås hisz Ånbennem, soha meg nem hal. Hiszed-Å ezt?Å« (Jn 11:25-26). Krisztus itt elÅretekint mÅsodik eljÅvetelÅnek idejÅre. Akkor a meghalt igazak feltÅmadnromolhatatlansÅgban, az ÅlÅ igazak pedig elragadtatnak a mennybe, anÅlkÅ¼l, hogy megÅ-zlelnÅk a halÅlt. A csoda, mellyel Krisztus feltÅmasztotta LÅzÅrt a halÅlbÅl, az Åsszes elhalt igazak feltÅmasztÅsÅjt jelkÅpezi. Szavai Ås cselekedetei Åltal JÅzus a feltÅmadÅs SzerzÅnek jelenti ki magÅjt. Å, aki hamarosan kereszthalÅlt halt, ott Ållt a halÅl kulcsaival a sÅ-r legyÅzÅekÅnt, s kinyilvÅnÅ-totta: joga Ås hatalma van, hogy ÅrÅk Åletet adjon" - (Ellen G. White: JÅzÅlet, 446-447. old.).

Igen, ez jÅ³ hÅ-r mindenkinek, aki hisz benne! Fiatalok, fiÅk Ås lÅnyok! Nem kell fÅlnetek a halÅltÅ! RemÅnykedve vÅrhatjuk mÅsodik eljÅvetelÅt, amikor feltÅmadnak mindazok, akik Krisztusban haltak meg, hiszen tudjuk, hogy JÅzus Ås a halÅl felett is.

Néha azon gondolkozom, hogy bárájok ki a temetőket azok a fiatalok, akik nem hisznek a szerető Istenben. Nem reménykednek abban, hogy lesz élet a halál után! Nem remélik, hogy még találkozhatnak szeretteikkel! Nem báznak a sír második eljöveteleiben sem. Nem tudnak hinni semmiben. Jézus második eljövetele mit sem jelent nekik. Számukra a halál mindenek a vége. Azt sem remélhetik, hogy megtudják, mi az életük értelme.

Fiatalok, gondoljatok arra, hogy aki hisz Jézusban, az a világ legnagyobb kincsét szerezte meg! A Krisztusba vetett hit által a magányos levegő zhat abban, hogy újra találkozik majd főrelével. A Krisztusba vetett hittel a fiatal házaspárban zhat benne, hogy gyermekük felkel majd a feltámadás hajnalán! A Krisztusba vetett hit által a 15 éves fiatal lány a haláltól való félelem nélkül, szabadon élhet. A Krisztusba vetett hit azzal vigasztalja a fiatalt, akinek százalékos AIDS-ben haltak meg, hogy Jézus újra visszajön. Mária számára a testvére halálakor erő adás hit minden embernek segítségét tartani a nehéz időkben, amikor szeretteit veszti el.

Bárcsak ott lehetünk volna, hogy lássuk, mi történt ezután! A 28. vers szerint Mária otthon gyászolt. Őt és sár, kázzben figyelte a faluba vezető úsványt. Hirtelen meglátta Máriát, aki visszajött a házba és odasógta neki: "Mester itt van, és hálv téged." Amikor Mária ezt meghallotta, gyorsan felállt, és sietve ment Jézushoz.

Sokan gyászoltak a ház kőről Máriaival és Máriával. Amikor Mária kiment a házba, a zsidók kárvették, mert az hitték, a sár-hoz megy. Amikor Jézushoz ért, lábához borult, és mintha üsszebeszéltek volna, ugyanazt mondta nekem mint Mária: "ÉzUram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem."

Kánnyei láttán Jézus megszánta. "ÉzHol van a sár?" - kérdezte.

A gyászoló csoportja a sár-hoz vezette Jézust. A zsidók törvényei szerint hőt napig kellett gyászolni a halottat, házról hivatalos siratót kellett hálvni, kettőt, hogy a sár-pokat fájja, egy pedig sár-t. Itt azonban egész kárust láttunk, akiknek csupán az volt a feladatuk, hogy sár-jának, és az üsszegyűlt embereknek is segítse a kapcsolódni a gyászolóba. Máriát, Máriát és Jézust is egy ilyen csoport kár-sárte a sár-hoz. A 35. vers megemléti, hogy Jézus sár-t; de nem az mintha a helyzetet reménytelennek tartotta volna. Meghatódott, amint megállt a sár-előtt, és a siratók az üsszegyűlt támmel egy átt hangos jajveszélésbe kezdtek. A keresztény hit egyik csodálatos vonása, hogy Jézus VALÓAN török ársseinkkel! Jézus mindig velünk van, ha fáj a szívünk. Ártársi sárelmeinket, fájaldunkat. Csodálatos aki semmiképp sem hagy magunkra nehéz helyzetünkben!

Jézus kánnyeit látva a zsidók á-gy száltak: "ÉzÁme, mennyire szerette!" Mások viszont ezt suttogták: "ÉzŐ, aki a vak megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg?" Jézus azonban figyelmen kívül hagyta ezeket a megjegyzéseket. A 38. versben azt olvassuk, hogy kázelebb lápett a sár-bejárathoz. A sár-t tulajdonképpen egy barlang volt, aminek száját nagy kötémb torlaszolta el. Jézus hálvta Máriát, és kárte, keressen nálhány erős embert, akik segítenek neki, amikor a csodát viszi végebe. Majd á-gy szált a főrfiakhoz: "ÉzVegytek el a kávet." A Práfátaság á-ja: "ÉzEz az állás-tág mág Lázár feltámasztása előtt hangzott el, á-gy Krisztus ellenségei nem mondhatták, hogy cs történt. Azelőtt a farizeusok hamis állás-tájsokat szívárogtattak ki Isten erejének csodás megnyilatkozásait illetően" - (El

G. White: János Állás, 449. old.).

Mária ellenkezett. "De Uram, Lázár már négy napja halott! Szörnyű szag jár majd a sírba!" A tárnékban minden helyeslően bólintott, egyetértettek Máriával. Ez azért fontos mozzanat, mert a Misnah tanítása szerint a lélek három napig marad a test körül. A negyedik napon végleg elfogadja a valóságot, és eltávozik. Lázár négy napja a sírban volt, ami a zsidók számára azt jelentette, hogy az eset már reménytelen. A lélek már eltávozott, János semmiképp sem tehet csodát. János hitetlen tárnékkal szemben, akik már nem hittek a halál Urában.

A Mester így szólt Máriához: "Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?" Ezután elvett kétvet. Ekkor János felvett az úrnak, és imádkozott: "Atyám, ha látod, hogy meghallgattam. Kérlek, ha lehetséges, hogy bizonyíthatom a világnak: a te szolgád vagyok. Amen." Ellen White világosan kijelenti: "Élt... Krisztus Atyjának jelenti ki Istent, s tárnékkal bizalommal hozza nyilvánosságra, hogy Ő Isten Fia" - (Ellen G. White: János Állás, 450. old.).

Ezután hangos szóval kiáltott: "Lázár, jéjj ki!" Ha János nem ejtette volna ki pontosan Lázár nevét, Betániában egyes eltemetett halott előjárt volna sírjába, mert János Ábrahámnak a halál felett! Erre a felszállásra minden halott feltámadt volna. János ezért szótlanul nézett Lázár felé. A 44. vers így ír: "És kijárt a halott, lázárban a pelyével körülkötve, arcát kendő takarta. János szólt nekik: "Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!"

Mit jelent ma nekünk ez a történet? Azt, hogy nem kell félnünk a haláltól. Azt, hogy van élet a síron túl mindenki számára, aki hisz Jánosban. Azt jelenti, hogy találkozzunk szereteteinkkel, mint ahogy Mária és Mária is találkozott Lázárral. Megváltásunknak hatalma van a sír felett! Ábrahámnak a halál felett! Azt is jelenti ez a történet, hogy egyszer mindannyian újranyerjük a földet! Egy nap János újranyerjük! Hamar visszajárunk, hogy az országába vigyen.

Mindez valószínűleg lehet a te életedben is, ha hiszel Jánosban, mint ahogy Mária tette. Ez az ember legjobb döntése.

Ki kéri ma megváltást János Krisztusban, aki Ábrahámnak a halál felett? Hányan szeretnék, hogy visszajárjon a reményük győzelemükben?

Á

Baraka G. Muganda